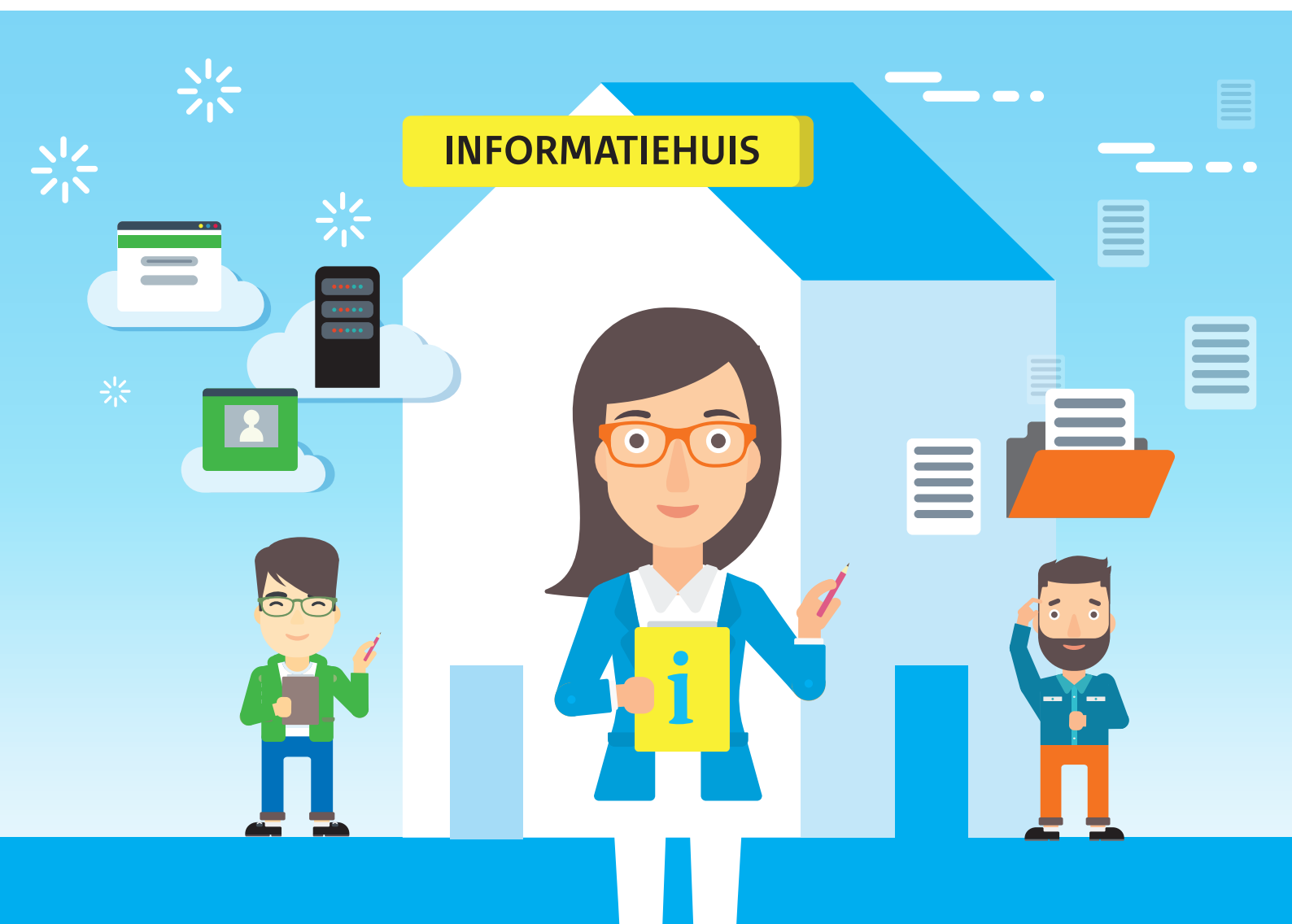

Position paper Informatiehuis Water

Op weg naar integrale informatievoorziening in het waterdomein

1 Aanleiding: de Omgevingswet

De Omgevingswet bundelt de wetgeving en regels voor ruimte, wonen, infrastructuur, milieu, natuur en water. En regelt daarmee het beheer en de ontwikkeling van de leefomgeving. De wet moet leiden tot minder regeldruk en onderzoeksverplichtingen, kortere procedures, lagere kosten en meer flexibiliteit.

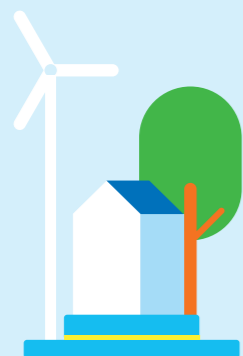
Verbeterdoelen omgevingswet

Snellere en betere besluitvorming

Ruimte voor maatwerk

Leefomgeving centraal

Inzichtelijk omgevingsrecht

Ook ontstaat er meer ruimte voor initiatieven en kunnen burgers, bedrijven en andere organisaties gemakkelijker plannen realiseren. Bij ruimtelijke projecten moeten plannen, procedures en begrippen sneller, eenvoudiger en meer in samenhang bekeken kunnen worden. Een initiatiefnemer kan voortaan via één aanvraag bij één loket toestemming krijgen voor het totaal aan activiteiten dat hij of zij wil uitvoeren. De basishouding van het bevoegde gezag is hierbij niet langer 'Nee, tenzij', maar: 'Ja, mits'. Naar verwachting treedt de Omgevingswet 1 januari 2021 in werking.

Adequate informatievoorziening via Digitaal Stelsel Omgevingswet (DSO)

De Omgevingswet kent een aantal verbeterdoelen waar wij allemaal direct veel baat bij zullen hebben. Voor burgers wordt het aanvragen van vergunningen voor bijvoorbeeld het plaatsen van een dakkapel beduidend eenvoudiger. Hetzelfde geldt voor bedrijven die een lozing willen doen op het oppervlaktewater. In de toekomst gaan deze eindgebruikers, zo is de gedachte, naar één loket. Daar krijgen ze dan in veel gevallen direct al de informatie die ze nodig hebben. Wil een burger bijvoorbeeld een steiger aanleggen die breder is dan twee meter, dan weet hij direct dat hij een vergunning moet aanvragen. Ook een bedrijf dat wil lozen, weet meteen dat het een vergunning moet aanvragen. Ook bij complexere vragen zullen deze initiatiefnemers bij dit ene loket aankloppen. En ook dan is het de ambitie van de Omgevingswet om dergelijke partijen – dat kunnen burgers zijn, maar ook bedrijven of andere organisaties – zoveel mogelijk te ontzorgen. Hiermee wordt ook een gelijke informatiepositie van alle betrokkenen gewaarborgd.

Sleutelfactor: beschikbaarheid goede digitale data over de fysieke leefomgeving

Grootste wetgevingsoperatie sinds de herziening van de Grondwet

De invoering van de Omgevingswet geldt als de grootste wetgevingsoperatie sinds de herziening van de Grondwet in 1848. Het huidige omgevingsrecht bestaat uit tientallen wetten en honderden regelingen voor ruimte, wonen, infrastructuur, milieu, natuur en water. Zij hebben allemaal hun eigen uitgangspunten, werkwijzen en eisen. De uitdaging is dan ook groot op weg naar de Omgevingswet. Hoe waarborg je dat initiatiefnemers, overheden en betrokkenen altijd snel kunnen beschikken over de juiste informatie over de kwaliteit van de leefomgeving en de regels die daar gelden? Maar ook: hoe kom je tot goede besluitvormingsprocessen? En hoe werk je als overheden en als bevoegde gezagen goed samen in de keten?

Sleutelfactor in dit hele proces is de beschikbaarheid van kwalitatief goede digitale data en informatie over de fysieke leefomgeving. Welke regels gelden er op een locatie? Wat mag wel en wat niet? Hiervoor wordt het Digitaal Stelsel Omgevingswet (DSO) ontwikkeld: een samenhangend digitaal stelsel dat alle relevante informatie bevat die nodig is voor de procedures van de Omgevingswet, zoals planvorming, vergunningverlening, toezicht en handhaving. Het DSO levert gebruikers – zoals initiatiefnemers, belanghebbenden en bevoegd gezagen – integraal inzicht en overzicht. Hierdoor kunnen (besluitvormings)processen sneller en beter verlopen. Het DSO wordt geleidelijk ontwikkeld en uitgebouwd. Met de eerste versie van het DSO, bij ingang van de wet, moet minimaal de continuïteit van het vergunningverleningsproces geborgd zijn. In de jaren erna wordt het DSO in fasen uitgebouwd.

Informatiehuizen voorzien gebruikers van beschikbare,

'Het DSO levert gebruikers integraal inzicht en overzicht. Hierdoor kan de besluitvorming sneller en beter verlopen'

bruikbare en bestendige informatie

Belangrijk onderdeel van het DSO zijn de 'informatiehuizen'. Deze vormen een onmisbare schakel in de beschikbaarheid van data en informatie in het kader van de Omgevingswet. De informatiehuizen produceren informatieproducten voor specifieke domeinen in de fysieke leefomgeving. Ze leveren deze producten via de centrale infrastructuur en gebruikersvoorzieningen van het DSO. De tien informatiehuizen zijn geen onderdeel van het DSO, maar vormen wel een onmisbare schakel in de beschikbaarheid van data en informatie in het kader van de Omgevingswet. Behalve voor het domein water komen er naar verwachting informatiehuizen voor de domeinen lucht, geluid, natuur, externe veiligheid, ruimte, bouw, cultureel erfgoed, bodem en afval.

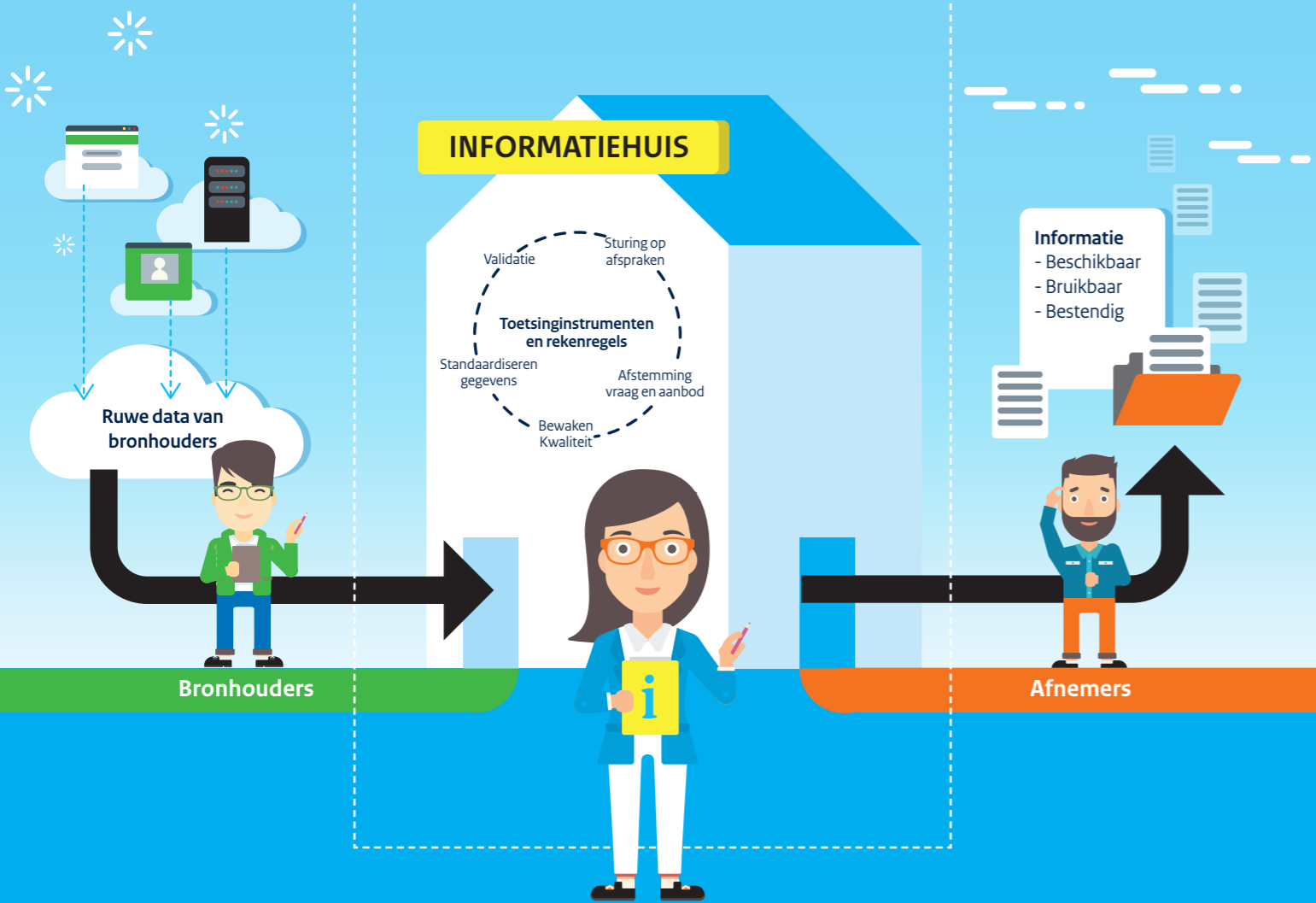
Wat is een informatiehuis en hoe werkt dit?
Zie pagina 4

Hoe werkt het Digitaal Stelsel Omgevingswet (DSO)?
Zie pagina 7

Wat is een informatiehuis?

Een informatiehuis vormt een schakel tussen bronhouders en afnemers. Het vertaalt brongegevens in betekenisvolle informatieproducten.

De meerwaarde van een informatiehuis ligt in het verbinden van ketenpartijen, het betekenisvol combineren van brongegevens tot informatieproducten en het zorgen voor een kwaliteitsniveau van informatie dat past bij het gebruik van de Omgevingswet.

2 Informatiehuis Water: uitgangspunten, scope en ambities

Een van de tien informatiehuizen is het Informatiehuis Water. Twee kwartiermakers, John Maaskant vanuit Rijkswaterstaat en Boris Everwijn vanuit de Unie van Waterschappen, geven op dit moment samen invulling aan deze virtuele organisatie. Het moet nog dit jaar leiden tot antwoorden op vragen als: welke gegevens gaat het Informatiehuis Water leveren? Wat moet de kwaliteit zijn van deze gegevens? Wat zijn mogelijke ontwikkelstappen? En hoe wordt de governance ingericht? De belangrijkste uitgangspunten bij deze zoektocht zijn wel al duidelijk.

Nieuw Informatiehuis Water separaat ontwikkelen
Er is op dit moment al een Informatiehuis Water (IHW-1). Dit informatiehuis maakt applicaties en kanaliseert informatiestromen tussen Rijkswaterstaat, waterschappen en provincies en is vooral gericht op rapportages aan 'Brussel', voor de Europese Unie. IHW-1 heeft model gestaan voor de toekomstige informatiehuizen in het kader van de Omgevingswet. Zo is dankzij IHW-1 het besef ontstaan dat het essentieel is om regie op de informatiestromen te verzorgen en dat hiervoor afspraken moeten worden gemaakt met de bronhouders. Regie dicht tegen de bronhouder aan organiseren, blijkt goed te werken.

'Het Informatiehuis Water besteedt veel aandacht aan de informatiebehoefte van de gebruikers bij de ontwikkeling van informatieproducten'

Op termijn samenvoegen

Om het werk van IHW-1 ongestoord doorgang te laten vinden, is besloten om het nieuwe Informatiehuis Water voor de Omgevingswet (in dit paper gebruiken we voor dit nieuwe informatiehuis het begrip 'Informatiehuis Water') los van IHW-1 te ontwikkelen. Dit betekent dat het nieuwe informatiehuis naast IHW-1 wordt ingericht. Anders dan IHW-1 sluit het nieuwe Informatiehuis Water ook aan bij de rollen en verantwoordelijkheden van gemeenten op het gebied van waterbeheer. Het is nadrukkelijk de intentie om de huizen op termijn samen te voegen.

Wettelijke taak, ministeriële regeling

Kern van de opdracht voor het Informatiehuis Water is: hoe draagt het informatiehuis bij aan de implementatie van de Omgevingswet en de daarmee beoogde doelen? Uitgangspunt is de wettelijke kerntaak die een informatiehuis heeft: kwalitatief goede, eenduidige informatieproducten vervaardigen die via de centrale gebruikersvoorziening beschikbaar worden gesteld. De beschikbaarheid van deze producten wordt in een ministeriële regeling gespecificeerd en vastgelegd.

De gebruiker centraal: van informatiebehoefte naar informatieproduct

Er zijn drie typen gebruikers: de initiatiefnemer (iemand die iets wil realiseren in onze leefomgeving), de belanghebbende en de overheid. Deze gebruikers staan centraal bij het Informatiehuis Water. Daarom besteedt het Informatiehuis Water bij de ontwikkeling van informatieproducten veel aandacht aan de informatiebehoefte van de gebruiker.

Over het bestaande Informatiehuis Water

Het bestaande Informatiehuis Water (IHW-1) is een samenwerkingsverband tussen het Rijk, de provincies en de waterschappen en is opgericht in 2010. Samen met de waterbeheerders werkt IHW-1 aan uniforme, toegankelijke en bruikbare informatie over water. Hierdoor is IHW-1 de digitale schakel tussen waterbeheerders. IHW-1 stimuleert de onderlinge samenwerking en interactie. Bovendien ontlast IHW-1 de waterbeheerder bij structurele informatiebehoefte van buitenaf, zoals landelijke programma's, rapportageverplichtingen en overige datasets. Om een eenduidige taal met elkaar te kunnen spreken in de digitale waterwereld is de Aquo-standaard ontstaan. Deze standaard kent al een lange historie en is een belangrijker pijler onder IHW-1. Daarnaast vormen het Waterkwaliteitsportaal en het Waterveiligheidsportaal de basis voor een eenduidige uitwisseling van data en informatie.

Voorafgaand aan ieder informatieproduct wordt bij potentiële gebruikers gevraagd en getoetst wat precies hun informatiebehoefte is en hoe groot en breed gedeeld deze behoefte is. Potentiële gebruikers zijn bijvoorbeeld bevoegde gezagen die adequate informatie nodig hebben voor planvorming of vergunningverlening. Maar ook initiatiefnemers en belanghebbenden kunnen (eind) gebruiker zijn. Iedereen die gebruikmaakt van de fysieke leefomgeving en/of daar activiteiten in onderneemt die te maken hebben met water, moet met de inzet het Informatiehuis Water de informatie vinden die nodig is.

Sturen op datakwaliteit: afspraken maken met bronhouders

Als de precieze informatiebehoefte duidelijk is, kan het Informatiehuis Water concrete informatieproducten gaan ontwikkelen. Hiervoor worden nadere afspraken met bronhouders over het blijvend leveren van gegevens of gegevensverzamelingen met de vereiste datakwaliteit. Voorbeelden van bronhouders bij het Informatiehuis Water zijn provincies, gemeenten, waterschappen, maar ook Rijkswaterstaat en bijvoorbeeld het RIVM.

Informatiehuis Water is geen bronhouder

Het Informatiehuis Water organiseert de totale stroom van gegevens vanaf de data bij bronhouders en vertaalt deze in op de vraag toegespitste informatieproducten voor gebruikers.

3 Wat levert het Informatiehuis Water?

Centraal ontsloten informatieproducten, gevalideerde brondata

De bronhouder zorgt voor verificatie van de brongegevens. Na validatie levert het Informatiehuis Water informatieproducten waar diverse gebruikers hun voordeel mee kunnen doen. De data van het Informatiehuis worden per definitie geleverd aan het DSO. De informatieproducten moeten dan ook altijd voldoen aan de kwaliteitseisen en aansluitvoorwaarden die het DSO stelt. De data kunnen meerdere vormen aannemen.

Criteria

Informatieproducten worden ontwikkeld en beheerd als ze voldoen aan deze criteria:

- Het product sluit aan bij de doelen van de Omgevingswet: minder regeldruk en onderzoeksverplichtingen, kortere procedures, lagere kosten en meer flexibiliteit.
- De gebruiksbehoefte is noodzakelijk voor de uitvoering van de Omgevingswet.
- De gebruiksbehoefte sluit aan bij de werkprocessen in het werkveld.
- De informatiebehoefte wordt breed gedeeld.
- Het informatieproduct biedt de eindgebruiker veel meerwaarde.
- Het informatieproduct voorkomt faalkosten.
- Het informatieproduct is realiseerbaar en haalbaar.

Dat betekent ook dat als een informatiebehoefte alleen in bijzondere of complexe gevallen voorkomt, er geen informatieproduct ontwikkeld en beheerd wordt.

Soorten informatieproducten

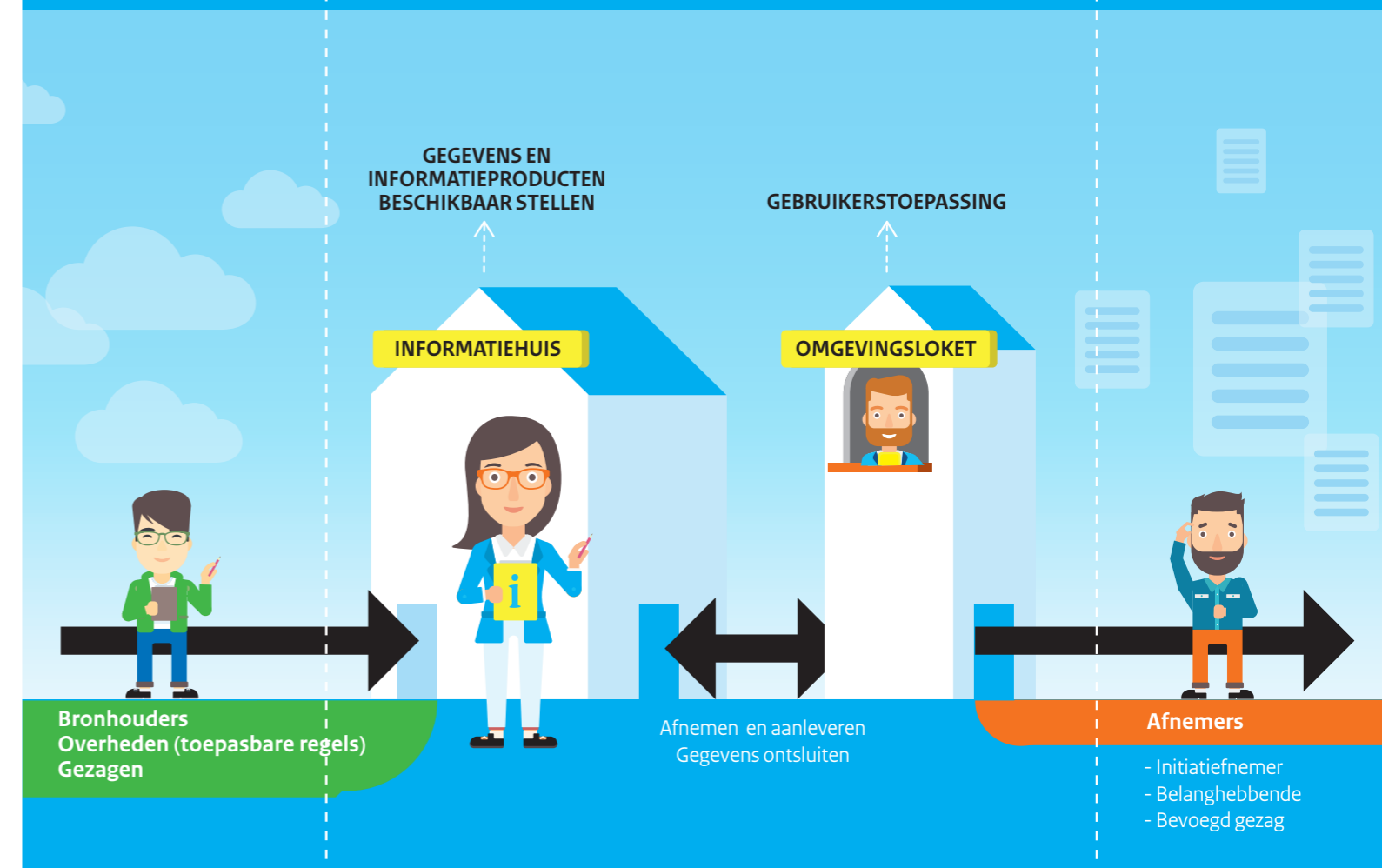
Het Informatiehuis Water levert informatieproducten die direct zijn afgestemd op de behoeften van gebruikers. In alle gevallen wordt het aanbod aan informatieproducten vraaggestuurd ontwikkeld de wensen en behoeften van gebruikers staan centraal. Daarbij is altijd eerst de vraag: wat zijn de bestaande informatieproducten en hoe ontwikkelen die zich nu ook al? Tegelijkertijd is het zaak om ook nu al vooruit te kijken. Wat zijn in het licht van de Omgevingswet mogelijk relevante informatieproducten?

De soorten informatieproducten die de Omgevingswet definieert zijn:

- Een gestructureerde verzameling gevalideerde gegevens die voldoen aan alle relevante kwaliteitseisen en standaarden. Veelal zijn dit digitale kaarten.
- Toetsingsinstrumenten die via een rekenmodel regels over de fysieke leefomgeving meetbaar maken.

Digitale stelsel omgevingswet (DSO)

Zoals de afbeelding laat zien, ontvangen de informatiehuizen informatie van de bronhouders (overheden) en leveren zij informatieproducten aan het DSO. Hiernaast leveren de overheden informatie aan via de module 'Toepasbare regels'. Het Omgevingsloket bundelt de informatie uit de 10 informatiehuizen voor de gebruiker.

4 Voorstel prioritering informatieproducten

De kwartiermakers van het Informatiehuis Water hebben in 2017 negen verdiepingssessies georganiseerd, waarin – samen met medewerkers van Rijkswaterstaat, provincies, waterschappen, gemeenten en omgevingsdiensten – de informatie achter de vergunningsplichtige activiteiten aan de hand van drie casussen nader is geduid. Aan de deelnemers – tien tot vijftien per sessie – is telkens gevraagd vanuit de verschillende gebruikersrollen (initiatiefnemer, belanghebbende en bevoegd gezag) aan te geven of de activiteit vaak voorkomt. Ook is hun gevraagd of zij het belang van de achterliggende informatie konden wegen. Hierbij stonden de processen van planvorming en vergunningverlening centraal.

Informatieproducten/kaartlagen

De verdiepingssessies hebben informatieproducten/ kaartlagen opgeleverd, waarbij het Informatiehuis Water als onmisbare schakel fungeert tussen de gebruikers van informatie en de bronhouders (zie tabel 1). De informatieproducten hebben betrekking op waterveiligheid, oppervlaktewater, grondwater, riool en klimaatbestendigheid. Het gaat overigens om een voorlopige lijst. Zo is de informatiebehoefte van het ministerie van Infrastructuur en Milieu nog niet meegenomen. Bovendien wordt de lijst via pilots verder gestaafd. In 2018 vindt besluitvorming plaats over de te realiseren informatieproducten.

Tabel 1: Informatieproducten met kaartlagen

Mogelijke Informatieproducten	Kaartlagen
Kaart met ligging van keringen	Ligging van de kering
Kaart met waterkeringen	HWBP-projecten; Trajecten die niet voldoen aan de norm; Verbetering boezemkades (regionale keringen)
Kaart met lozingspunten	Kwaliteit van het te lozen bemalingswater
Kaart met oppervlaktewater kwaliteitsgegevens	Chemisch, ecologisch (o.a. ecologische waarde oever); fysisch (bijv. helderheid, temperatuur)
Kaart waterbodempkwaliteit	Waterbodempkwaliteit
Kaart met oppervlaktewater kwantiteitsgegevens	Ligging watergangen; ligging kunstwerken incl. vispassages; dieptes per watergang; stroomsnelheden; capaciteit gemalen.
Stromingskaart oppervlaktewater	Peilvakken; afwaterende eenheden
Kaart met activiteiten oppervlaktewater	Onttrekkingen oppervlaktewater
Kaart grondwatersysteem kwantiteit	Grondwaterstanden; kwelkaart; wegzijgingskaart; infiltraties; stijghoogtes; stromingssnelheden
Kaart met activiteiten grondwater	Grondwateronttrekkingen; warmte koude opslag
Kaart grondwatersysteem kwaliteit	Grondwaterlichamen; kwaliteitsgegevens; kwaliteit bemalingswater water (gemeten door initiatiefnemer)
Kaart rioolsysteem	Ligging, stroomrichting en capaciteit, kenmerken riool overstorten; vervangingsplanning overstorten; capaciteit gemalen (RWZI)
Kaart weer- en klimaatmaatregelen	Bergingsgebieden en -capaciteit; verhard oppervlak; weer- en klimaatgegevens
Emissie-immissietoets	Is een tool.

De validatie en transformatie van de informatie vindt plaats binnen het Informatiehuis Water. Het informatiehuis stelt de informatie vervolgens beschikbaar aan het Omgevingsloket of aan andere kanalen in een ander formaat, zoals de KRW-rapportage voor Brussel.

Drie tranches

Deelnemers aan de laatste verdiepingssessie hebben de wens geuit om alle informatieproducten bij de inwerking-treding van de Omgevingswet beschikbaar te hebben. Dit lijkt echter niet realistisch. Voor informatie die reeds landelijk eenduidig beschikbaar is, is dit wel mogelijk, maar als er nog een standaardisatieopgave ligt bij bronhouders, hebben we met elkaar meer tijd nodig om hiernaartoe te werken. Vandaar dat we ervoor hebben gekozen om te werken in drie tranches: bij de inwerking-treding van de wet, in 2022 en in 2024 (zie tabel 2).

Onduidelijkheid

Er is nog veel onduidelijk over de Omgevingswet en het Digitaal Stelsel Omgevingswet. Met pilots kan de werking van de informatiehuizen en het DSO verder worden ontwikkeld. Of en wanneer de informatieproducten en informatiehuizen worden gerealiseerd, is nog onderwerp van discussie. In 2018 valt hierover een definitief besluit. In lijn met de Omgevingswet is het in elk geval van belang de informatie voortijdig beschikbaar te hebben bij de initiatiefnemers en belanghebbenden. De watersector lijkt zeker bereid hieraan een bijdrage te leveren.

‘De verdiepingssessies hebben informatieproducten/kaartlagen opgeleverd, waarbij het Informatiehuis Water als onmisbare schakel fungeert tussen de gebruikers van informatie en de bronhouders’

Tabel 2: Roadmap en planning

Tranche 1A en 1B	Tranche 2	Tranche 3
1A <ul style="list-style-type: none"> Ligging waterkeringen inclusief HWBP-projecten en trajecten die niet voldoen aan de norm. Kaart met oppervlaktewater kwaliteitsgegevens Kaart grondwatersysteem kwaliteit (grondwaterlichamen en kwaliteit) 	<ul style="list-style-type: none"> Kaart met lozingspunten Emissie-immissietoets Kaart met oppervlaktewater kwantiteitsgegevens Stromingskaart oppervlaktewater Kaart grondwatersysteem kwantiteit (aanvullend op tranche 1B, in afstemming met BRO) 	<ul style="list-style-type: none"> Kaart met waterkeringen (verbetering boezemkades (regionale keringen)) Kaart waterbodempkwaliteit Kaart grondwatersysteem kwaliteit (kwaliteit bemalingswater water (gemeten door initiatiefnemer, in samenwerking met BRO))
1B <ul style="list-style-type: none"> Ligging, stroomrichting en capaciteit riool (inclusief aansluitpunten) Bergingscapaciteit oppervlaktewater Weer en klimaatgegevens (neerslag per m² die eens in de 10 respectievelijk 100 jaar voorkomt) In afstemming met de BRO <ul style="list-style-type: none"> Kaart met activiteiten (oppervlaktewater- onttrekkingen) Grondwaterstanden 	<ul style="list-style-type: none"> Kaart met activiteiten (grondwateronttrekkingen. In afstemming met BRO) Kaart rioolsysteem, in afstemming met RIONED (aanvullend op tranche 1B) 	

5 Governance: de inrichting van het huis

Eind 2017 valt het besluit of en zo ja welke informatiehuizen hun plannen kunnen doorzetten. Het is daarom zaak om de 'governance' helder te hebben in geval het Informatiehuis Water vanaf 2018 daadwerkelijk meters gaat maken. Hoe wordt de organisatie ingericht? Wat zijn de belangrijkste interne werkprocessen en wie is waar verantwoordelijk voor? Maar ook: hoe is de samenwerking met ketenpartners ingericht? In 2017 maken de kwartiermakers binnen het geschetste wettelijke kader een plan met antwoorden op deze vragen.

Juridische entiteit met duidelijke verantwoordelijkheden

Informatieproducten worden altijd in een ministeriële regeling vastgelegd. Ze hebben daarmee per definitie een wettelijke basis. De taken van een informatiehuis worden bij een bestuursorgaan of entiteit belegd. Deze organisatie stuurt op de gemaakte afspraken tussen bronhouder en informatiehuis, levert informatieproducten en is aanspreekbaar voor de minister die overall verantwoordelijk is.

6 Wat verandert er voor de gebruikers van het digitale stelsel?

Wat verandert er voor de initiatiefnemer?

- De initiatiefnemer hoeft nog maar op één plek te zijn. 'Er is alleen nog maar een kastje, geen muur meer.' Hij heeft dus niet meer te maken met allerlei verschillende partijen, zoals de provincie, de gemeente of het waterschap.
- Het vooronderzoek in het kader van de vergunningverlening wordt een stuk gemakkelijker. Via het omgevingsloket kan de initiatiefnemer al veel informatie verzamelen die nodig is voor de aanvraag van de vergunning. Daardoor is minder onderzoek nodig.
- Tegelijkertijd blijft eigen onderzoek belangrijk. Bijvoorbeeld om de aangeleverde gegevens over de waterkwaliteit te controleren.

Wat verandert er voor de vergunningverlener?

- Versnelling van het vergunningsproces.
- De gegevens die de vergunningverlener nodig heeft voor de beoordeling van de vergunningaanvraag zijn actueel beschikbaar.

De informatie voldoet aan de 3B's: beschikbaar, bruikbaar en juridisch bestendig.

Wat verandert er voor de bronhouder?

- Veel data zullen inhoudelijk op orde gebracht moeten worden.
- Gegevens zullen gestandaardiseerd aangeleverd moeten worden aan het Informatiehuis Water. Er is dus een standaardisatieopgave.

Wat verandert er voor de belanghebbende?

- Voor de belanghebbende wordt het veel gemakkelijker om te zien of er bij hem in de buurt vergunningen zijn aangevraagd of verleend. Dit betekent ook dat hij inzicht krijgt in de veranderende functionaliteit van die omgeving, bijvoorbeeld als een weiland bouwland wordt.
- De informatie die de belanghebbende tot zijn beschikking heeft, is dezelfde informatie waarover de initiatiefnemer en vergunningverlener beschikken. Ook de belanghebbende heeft immers met een druk op de knop toegang tot deze gegevens.
- Het indienen van zienswijzen wordt geüniformeerd.

'De initiatiefnemer hoeft nog maar op één plek te zijn'

- Uitleg over de informatie – wat is de kwaliteit en waarvoor zijn de data bruikbaar? – is belangrijk. Als de initiatiefnemer informatie opvraagt over bijvoorbeeld grondwaterkwaliteit, moet worden vermeld hoe lang die informatie geldig is en dat mogelijk eigen onderzoek nodig is.
- Het toekomstige systeem is minder rigide: van 'Nee, tenzij' naar 'Ja, mits'. In samenspraak met de vergunningverlener kan de initiatiefnemer kleine wijzigingen in zijn plan doorvoeren om uiteindelijk wél een vergunning te krijgen.

7 Interviews stakeholders

Om inzicht te krijgen in hoe stakeholders aankijken tegen hun rol in het Informatiehuis Water – als bron en als gebruiker – is een aantal stakeholders geïnterviewd. De informatie uit deze gesprekken is verwerkt in dit position paper.

Waterbeheerders

- Roeland Allewijn, directeur Water, Verkeer en Leefomgeving, Rijkswaterstaat
- Izakjan Dekker, business Liaison DSO/Waterschappen, Unie van Waterschappen
- Wim Hoogenboom, afdelingshoofd CIV Ontwikkeling Watermanagement, Rijkswaterstaat
- Martin Kuipers, secretaris-directeur, Hoogheemraadschap Hollands Noorderkwartier

Gemeenten

- Fred Albers, strategisch beleidsmedewerker Water en Kust, gemeente Schagen
- Bert van Vijfeijken, beleidsadviseur gezonde en veilige leefomgeving, VNG
- Wilma Anthonisse, vergunningverlener, Regionale Uitvoeringsdienst Noord-Holland Noord

Kwartiermakers Informatiehuis Water

Boris Everwijn, B.Everwijn@ihw.nl
John Maaskant, john.maaskant@rws.nl

Dit is een uitgave van

Rijkswaterstaat

www.rijkswaterstaat.nl
0800 - 8002

Het Waterschapshuis

Stationsplein 89
3818 LE Amersfoort
T: 033 460 31 00

oktober 2017 | WVL1017ZB001